

Cântecul safirelor

Lorena Craia

Se tem cocorii de-orizonturi drepte,
Se tem copiii de un zmeu înalt,
Se tem părinții. Cine să-i aștepte,
Cu mâna-ntinsă către celălalt?

Atât a fost! Un episod tâmpit
Din viața patrupedelor terestre,
Cu botul sângerat și umezit,
Se scurg în ploaia verzilor ferestre.

Și urci cu fiecare pe un deal,
Ca mai apoi să-ncerci să îl cobori
În mijlocul pământului real,
Unde nu suntem decât muritori.

Și târâi umbra netedă și albă
Ca pe un sac din care nu mai ai
Puterea să-ți apropii până-n barbă
Femeile cu părul lor bălai.

Ești mâine, și ești azi, și ești mereu,
De când te-ai întrebat, copilul meu,
Un lup fără un ochi în luna plină,
Un surd ce-ngână veșnic în surdina
Un fel de-apocaliptic Dumnezeu.

9 aprilie 2017 - 15 decembrie 2018, Constanța